

EVROPSKA CENTRALNA BANKA

BANČNI NADZOR

Javno posvetovanje

o osnutku vodnika ECB
po opcijah in diskrecijskih
pravica iz prava Unije

BANKENTOEZICHT

November 2015

BANKTILLSYN BANKU UZRAUDZIBA

BANKŪ PRIEŽIŪRA NADZÓR BANKOWY

VIGILANZA BANCARIA

BANKFELÜGYELET

BANKING SUPERVISION

SUPERVISION BANCAIRE BANČNI NADZOR

MAOIRSEACHT AR BHAINCÉIREACHT NADZOR BANAKA

BANKING SUPERVISION

PANGANDUSJÄRELEVALVE

SUPERVISÃO BANCÁRIA

BANKOVNI DOHLED

БАНКОВ НАДЗОР BANKTILLSYN

BANKENAUF SICHT

ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΠΟΠΤΕΙΑ PANKKIVALVONTA

SUPRAVEGHERE BANCARĂ BANKOVÝ DOHLAD

SUPERVIŽJONI BANKARJA

SUPERVISIÓN BANCARIA

BANKING SUPERVISION

BANKENAUF SICHT

SUPERVISÃO BANCÁRIA

Kazalo

Razdelek I		
Predstavitev vodnika po opcijah in diskrecijskih pravicah		2
Razdelek II		
Politika in kriteriji ECB za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV		5
Poglavje 1	Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev	5
Poglavje 2	Kapital	16
Poglavje 3	Kapitalske zahteve	20
Poglavje 4	Velike izpostavljenosti	22
Poglavje 5	Likvidnost	23
Poglavje 6	Prehodne določbe o kapitalskih zahtevah in poročanju	32
Poglavje 7	Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij	32
Poglavje 8	Časovni okvir za oceno nameravanih pridobitev kvalificiranih deležev	33
Poglavje 9	Sistem upravljanja in bonitetni nadzor	33
Razdelek III		
Splošna politika ECB glede izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja		37
Poglavje 1	Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev	37
Poglavje 2	Kapital	39
Poglavje 3	Kapitalske zahteve	39
Poglavje 4	Velike izpostavljenosti	41
Poglavje 5	Likvidnost	42

Razdelek I

Predstavitev vodnika po opcijah in diskrecijskih pravicah

1 Namen

1. V tem vodniku je opisan pristop ECB k izvajanju opcij in diskrecijskih pravic (ODP), ki so določene v zakonodajnem okviru EU (v Uredbi (EU) 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta¹ (CRR) in Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta² (CRD IV)) in so povezane z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij. Namen vodnika je zagotoviti medsebojno povezanost, učinkovitost in preglednost nadzornih politik, ki se bodo uporabljale v nadzornih procesih znotraj enotnega mehanizma nadzora (EMN), kar zadeva pomembne kreditne institucije. V pomoč naj bi bil še posebej skupnim nadzorniškimi skupinam pri opravljanju njihovih nalog v zvezi z načeli, ki jim želi slediti ECB pri nadziranju pomembnih kreditnih institucij.

2 Področje uporabe, vsebina in veljavnost

1. Vodnik je relevanten za kreditne institucije, ki jih je ECB opredelila kot pomembne kreditne institucije.
2. V njem so opredeljeni kriteriji, ki jih bo ECB upoštevala pri določanju bonitetnih zahtev za pomembne kreditne institucije. Skupne nadzorniške skupine bodo politike, opredeljene v tem vodniku, uporabljale kot napotke pri ocenjevanju posameznih prošenj oziroma odločitev, ki bi vključevale izvajanje opcije ali diskrecijske pravice.
3. Struktura vodnika odraža strukturo zadevnih zakonodajnih aktov (npr. uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV). Vodnik je treba torej brati skupaj z omenjenimi pravnimi besedili.
4. Izrazi, uporabljeni v vodniku, imajo pomene, kot so opredeljeni v uredbi o kapitalskih zahtevah oz. direktivi o kapitalskih zahtevah IV in Uredbi Sveta (EU) št. 1024/2013

¹ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 1).

² Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27. 6. 2013, str. 338).

(uredba o EMN),³ z izjemo primerov, kjer je izraz posebej opredeljen v tem vodniku samo za namene tega vodnika.

5. Napotila na direktivo o kapitalskih zahtevah IV in na uredbo o kapitalskih zahtevah je treba razumeti, kot da vsebujejo vse regulativne in izvedbene tehnične standarde, določene v omenjenih aktih, kadar so ti že sprejeti oziroma s trenutkom, ko jih sprejme Evropska komisija in so objavljeni v Uradnem listu Evropske unije. V skladu z direktivo o kapitalskih zahtevah IV je treba upoštevati tudi nacionalno izvedbeno zakonodajo (glej tudi 11. odstavek v nadaljevanju).
6. V politikah iz tega vodnika so upoštevani tudi rezultati presoje vplivov in izid javnega posvetovanja, ki je potekalo med 11. novembrom in 16. decembrom 2015. [ECB je skrbno preučila pripombe, ki jih je prejela v teku posvetovanja, in je v poročilu o odzivih, objavljenem [XX. mesec 2016], podala tudi svojo lastno oceno]]. V oceni ECB so bili upoštevani tudi obseg izvajanja opcij in diskrecijskih pravic v državah, ki sodelujejo v EMN, način, kako opcije in diskrecijske pravice obravnava Baselski odbor za bančni nadzor, ter regulativni pristop, ki ga priporoča Evropski bančni organ (EBA).
7. Končne politike, ki jih vsebuje ta vodnik, so namenjene doseganju ciljev EMN, ki so navedeni v uvodni izjavi 12 uredbe o EMN, tj. *»zagotoviti, da se politika EU v zvezi z bonitetnim nadzorom kreditnih institucij izvaja usklajeno in učinkovito, da se enotna pravila za finančne storitve uporabljajo enako za kreditne institucije v vseh zadevnih državah članicah ter da so te kreditne institucije predmet nadzora najvišje kakovosti, ki ga ne ovirajo pomisleki, ki niso povezani z boniteto«*. V tem kontekstu pri politikah niso upoštevane le posebnosti posameznih kreditnih institucij, temveč tudi posebnosti poslovnih modelov in kazalniki, povezani z ozemlji sodelujočih držav članic. Pri oceni, ki jo bo ECB izvajala v posameznih primerih, bodo nadalje upoštevane tudi specifične in posebnosti pomembnih kreditnih institucij in različnih trgov.
8. Vodnik ne vzpostavlja novih regulativnih zahtev, zato kriterijev in načel, ki jih vsebuje, ni treba razlagati kot pravno zavezujočih pravil.
9. Napotki, ki jih vsebuje vsaka posamezna politika, opredeljujejo pristop, ki ga mora ECB uporabiti pri opravljanju nadzornih nalog. Če posamični primeri vseeno vsebujejo dejavnike, ki upravičujejo odstopanje od omenjenih napotkov, ima ECB pooblastila, da sprejme odločitev brez upoštevanja splošnih kriterijev, vzpostavljenih s tem vodnikom, če za odločitev navede jasne in zadostne razloge. Razlogi za tako odstopanje politike morajo biti združljivi tudi s splošnimi načeli prava EU, predvsem z enako obravnavo, sorazmernostjo in legitimnimi pričakovanji nadzorovanih subjektov. To je v skladu z uveljavljenim precedenčnim pravom Sodišča Evropske

³ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L 287, 29. 10. 2013, str. 63).

unije, kjer so interni napotki, med katere sodi tudi ta vodnik, opredeljeni kot praktična pravila, od katerih lahko institucije EU v upravičenih primerih odstopajo⁴.

10. ECB si pridržuje pravico, da spremeni napotke v tem dokumentu in s tem upošteva spremenjene pravne predpise ali specifične okoliščine ter sprejetje specifičnih delegiranih aktov, ki bi morda drugače urejali posamezno politiko. Vse spremembe bodo objavljene, v njih pa bodo ustrezno upoštevana zgoraj omenjena načela legitimnih pričakovanj, sorazmernosti in enake obravnave.
11. Ko bo ECB opredeljevala naravnost svojih politik, določenih v tem vodniku, bo delovala znotraj meja veljavnega prava EU. Še posebej v primerih, ko se ta vodnik nanaša na ODP iz direktive o kapitalskih zahtevah IV, ECB opredeli naravnost svoje politike brez poseganja v uporabo nacionalne zakonodaje, ki prenaša direktive, zlasti direktivo o kapitalskih zahtevah IV, kadar je bila politika v taki nacionalni zakonodaji že sprejeta. ECB bo upoštevala tudi veljavne smernice EBA, in sicer v okviru mehanizma »upoštevaj ali pojasni«, ki je v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št.1093/2010.
12. Politike, opredeljene v tem vodniku, ne vplivajo na ODP, ki so na voljo v pravu EU in jih Evropska centralna banka že izvaja v skladu z Uredbo (EU) št. [XX/XXX], in se zanje ne uporabljajo.

⁴ Glej zlasti odstavek 209 sodbe Sodišča EU z 28. junija 2005 v združenih zadevah C-189/02, C-202/02, C-205/02 do C-208/02 in C-213/02: »Sodišče je za notranje ukrepe, ki jih sprejme uprava, že odločilo, da če jih ni mogoče opredeliti za pravna pravila, ki bi jih uprava v vsakem primeru morala spoštovati, vendarle so pravila ravnanja, ki kažejo na prakso, ki ji je treba slediti in od katere uprava v konkretnem ne more odstopiti brez navedbe razlogov, ki bi bili združljivi z načelom enakega obravnavanja. Taki ukrepi so zato splošni akti, katerih nezakonitost lahko uradniki in uslužbenci uveljavljajo v utemeljitev tožbe, vložene proti posameznim odločbam, sprejetim na njihovi podlagi.«

Razdelek II

Politika in kriteriji ECB za izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV

V tem razdelku so opredeljeni specifični napotki in kriteriji, ki jih namerava ECB upoštevati pri ocenjevanju posameznih prošelj nadzorovanih kreditnih institucij, ki bi vključevale izvajanje opcij in diskrecijskih pravic iz tega vodnika. Ta razdelek je namenjen kot pomoč skupnim nadzorniškim skupinam pri opravljanju nadzornih nalog. Poleg tega naj bi seznanjal kreditne institucije in javnost s politiko in kriteriji ECB na tem področju, kar je v interesu odprtosti in preglednosti.

Poglavje 1

Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev

1. V tem poglavju je opisana preferenčna politika ECB o splošnih načelih konsolidiranega nadzora in o opustitvi uporabe določenih bonitetnih zahtev.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določajo člani 6 do 24 dela 1 uredbe o kapitalskih zahtevah in Delegirana uredba Komisije 2015/61.⁵
3. OPUSTITEV KAPITALSKIH ZAHTEV (člen 7 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je možno uporabo bonitetnih zahtev opustiti za hčerinske družbe kreditnih institucij, pa tudi za nadrejene kreditne institucije, in sicer po oceni vsakega primera posebej in pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 7(1), (2) in (3) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Pri tej oceni bo ECB upoštevala naslednje dejavnike.

- **Člen 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za podrejene institucije**

- (1) Pri ocenjevanju, ali je izpolnjen pogoj iz člena 7(1)(a), da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala

⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/61 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z zahtevo glede likvidnostnega kritja za kreditne institucije (UL L 11, 17. 1. 2015, str. 1).

ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe podrejene družbe, bo ECB preverila, ali:

- (i) lastniška in pravna struktura skupine ne ovira prenosljivosti kapitala ali poravnave obveznosti;
 - (ii) formalni postopek odločanja glede prenosa kapitala med nadrejeno osebo in podrejeno družbo zagotavlja takojšen prenos;
 - (iii) statut nadrejene osebe in podrejenih družb, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;
 - (iv) v preteklosti ni bilo resnejših težav z vodstvom ali težav z upravljanjem in vodenjem družbe, ki bi lahko negativno vplivale na takojšen prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
 - (v) ni tretje osebe,⁶ ki bi lahko nadzorovala prenašanje kapitala ali poravnavanje obveznosti oziroma ju preprečevala;
 - (vi) so v sanacijskem načrtu in morebitnem dogovoru o finančni podpori v skupini ustrezno upoštewane podrejene družbe, pri katerih je uporaba že opuščena;
 - (vii) opustitev nima nesorazmernega negativnega vpliva na načrte za reševanje;
 - (viii) v predlogi COREP »Kapitalska ustreznost skupine« (Priloga 1 k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 680/2014⁷), katere namen je omogočiti širši pogled na to, kako so tveganja in kapital porazdeljeni v skupini, ni nobenih razhajanj v tem pogledu.
- (2) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, da nadrejena oseba izpolni zahteve pristojnega organa glede predvidnega upravljanja podrejene družbe in z dovoljenjem pristojnega organa zagotovi, da jamči za obveznosti podrejene družbe, ali pa so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva, bo ECB upoštevala, ali:
- (i) institucije izpolnjujejo nacionalno zakonodajo, ki implementira poglavje 2 naslova VII direktive o kapitalskih zahtevah IV;
 - (ii) je iz postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja (SREP) pri nadrejeni instituciji/osebi razvidno, da dogovori, strategije, procesi in mehanizmi, ki jih je izvedla, zagotavljajo dobro upravljanje njenih podrejenih družb;

⁶ Tretje osebe so vse osebe, ki niso nadrejena oseba ali podrejena družba, član njunih organov odločanja ali delničar.

⁷ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014 z dne 16. aprila 2014 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi z nadzorniškimi poročanjem institucij v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 191, 28. 6. 2014, str. 1).

- (iii) (kar zadeva zanemarljiva tveganja) prispevek podrejene družbe k znesku skupne izpostavljenosti tveganjem ne presega 1% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem skupine oziroma njen prispevek h kapitalu ne presega 1% skupnega kapitala skupine.⁸ ECB lahko v izjemnih primerih kljub temu uporabi višjo mejno vrednost, če je to utemeljeno. Vsota prispevkov podrejenih družb, ki glede na znesek skupne izpostavljenosti tveganjem veljajo za zanemarljive, vsekakor ne sme preseči 5% zneska skupne izpostavljenosti tveganjem skupine, njihovi prispevki k skupnemu kapitalu pa ne smejo preseči 5% skupnega kapitala skupine.
- (3) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(c), da postopki ovrednotenja, merjenja in nadziranja tveganj nadrejene osebe zajemajo podrejeno družbo, bo ECB upoštevala, ali:
- (i) je višje vodstvo nadrejene osebe zadosti vpleteno v strateške odločitve podrejene družbe, ki določajo njeno nagnjenost k tveganju in upravljanje tveganj;
 - (ii) funkciji upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti podrejene družbe in nadrejene osebe polno sodelujeta (npr. kontrolne funkcije nadrejene osebe imajo neomejen dostop do vseh potrebnih informacij podrejene družbe);
 - (iii) informacijska sistema podrejene družbe in nadrejene osebe sta povezana ali vsaj polno usklajena;
 - (iv) podrejena družba, za katero naj bi veljala opustitev, upošteva politiko upravljanja tveganj skupine in okvir glede nagnjenosti k tveganju (še posebej sistem omejitev);
 - (v) postopek nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja pri nadrejeni instituciji ne kaže pomanjkljivosti na področju notranjega upravljanja in upravljanja tveganj.
- (4) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 7(1)(d), da ima nadrejena oseba več kot 50% glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene družbe, bo ECB potrdila, da:
- (i) ni nobenega stranskega dogovora, ki bi nadrejeni osebi preprečeval, da v skupini sprejme kakršnekoli ukrepe, ki so potrebni za to, da bo skupina skladna z bonitetnimi zahtevami.

- **Člen 7(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, ki zadeva opustitev uporabe zahtev za nadrejene institucije**

⁸ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 680/2014, Priloga II, del ii, odstavek 37.

Ko bo ECB v skladu s členom 7(3) ocenjevala, ali se opustitev odobri nadrejeni instituciji v državi članici, bo smiselno upoštevala zadevne⁹ kriterije, omenjene zgoraj v zvezi s členom 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Poleg teh kriterijev bo ECB pri ocenjevanju, ali je izpolnjen pogoj iz člena 7(3)(a), da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšen prenos kapitala ali poravnavo obveznosti do nadrejene osebe v državi članici, upoštevala, ali:

- (i) kapital v lasti podrejenih družb, ki se nahajajo v EGP, zadostuje za to, da se nadrejeni osebi odobri opustitev (tj. odobritve opustitve ni mogoče utemeljiti na podlagi virov, ki prihajajo iz tretjih držav, razen če ni na voljo uradnega priznanja enakovrednosti tretje države na ravni EU in če ni drugih ovir);
- (ii) manjšinski delničarji konsolidacijske podrejene družbe skupaj nimajo glasovalnih pravic, ki bi jim dopuščale, da v skladu z veljavnim nacionalnim pravom družb onemogočijo sporazum, odločitev ali akt skupščine delničarjev;
- (iii) morebitne devizne omejitve ne onemogočajo takojšnjega prenosa kapitala ali poravnave obveznosti.

- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(1) in (3) uredbe o kapitalskih zahtevah**
- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(1)**

Za namene ocenjevanja po členu 7(1) uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija predložiti naslednje dokumente, ki jih bo ECB obravnavala kot dokazila o tem, da so pogoji, določeni v zakonodaji, izpolnjeni:

- (i) dopis, ki ga z odobritvijo upravljalnega organa podpiše glavni izvršni direktor nadrejene osebe in v katerem je navedeno, da pomembna nadzorovana skupina izpolnjuje vse pogoje za odobritev opustitve iz člena 7 uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek in odobri upravljalni organ nadrejene osebe in iz katerega je razvidno, da ni ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe, ki bi izhajale iz veljavnih zakonodajnih ali regulativnih aktov (vključno z davčno zakonodajo) ali pravno zavezujočih dogovorov;
- (iii) dokaz, da nadrejena oseba jamči za vse obveznosti podrejene družbe, denimo s kopijo podpisanega jamstva ali z izpiskom iz javnega registra, iz katerega je razviden obstoj takega jamstva ali izjave o jamstvu, pri čemer je jamstvo razvidno tudi iz akta o ustanovitvi nadrejene osebe oziroma ga je odobrila skupščina delničarjev in je bilo navedeno v prilogi h konsolidiranim računovodskim izkazom. Poleg jamstva imajo kreditne

⁹ Kriterij glede »zanemarljivih tveganj« je, denimo, izključen.

institucije možnost predložiti tudi dokazila o tem, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

- (iv) seznam subjektov, za katere je zaprošena opustitev;
- (v) opis sistema financiranja, ki se uporablja v primeru, da se institucija znajde v finančnih težavah, vključno z informacijo o tem, kako ta sistem zagotavlja sredstva, ki so (a) razpoložljiva po želji in (b) prosto prenosljiva;
- (vi) izjava, ki jo podpišejo glavni izvršni direktorji in odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in drugih institucij, ki so zaprosile za opustitev, in v kateri je potrjeno, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti s strani nadrejene osebe;
- (vii) dokumentacija, ki jo odobrijo upravljalni organi nadrejene osebe in drugih institucij, ki so zaprosile za opustitev, in iz katere je razvidno, da postopki ovrednotenja, merjenja in nadziranja tveganj nadrejene osebe zajemajo vse institucije, vključene v prošnjo;
- (viii) kratek pregled postopkov ovrednotenja, merjenja in nadziranja tveganj nadrejene osebe oziroma – v primeru horizontalne skupine institucij – konsolidacijske institucije ter informacije o morebitni pogodbeni podlagi, v skladu s katero lahko zadevni usmerjevalni organ nadzoruje upravljanje tveganj za skupino;
- (ix) struktura glasovalnih pravic, povezanih z deleži v kapitalu podrejene družbe;
- (x) morebitni dogovor, ki bi nadrejeni osebi podeljeval pravico, da imenuje ali odpokliče večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

- **Dokumentacija, povezana z opustitvijo po členu 7(3)**

Institucije, ki zaprosijo za opustitev v skladu s členom 7(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, morajo ECB predložiti (*mutatis mutandis*) dokumente, našteje v točkah (i), (ii), (iv), (vi), (vii) in (viii) zgoraj. V primeru podrejenih družb, ustanovljenih zunaj EGP, morajo institucije poleg navedenih dokumentov predložiti tudi pisno potrdilo organa tretje države, pristojnega za bonitetni nadzor takih institucij, da ni praktičnih ovir za prenos kapitala ali poravnavo obveznosti iz zadevne podrejene družbe na nadrejeno osebo, ki je zaprosila za opustitev.

4. OPUSTITEV LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV (člen 8 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Podoben pristop je predviden tudi glede opustitve likvidnostnih zahtev za kreditno institucijo ter za vse ali nekatere njene podrejene družbe, in sicer tako na nacionalni kot na čezmejni ravni, če so izpolnjeni pogoji iz člena 8 uredbe o kapitalskih zahtevah in člena 2(2) Delegirane uredbe Komisije 2015/61. ECB pa namerava iz takih opustitev vseeno izključiti zahteve za poročanje (tj. zahteve za poročanje bodo ostale v veljavi), z možno izjemo kreditnih institucij, ki so v isti državi članici kot nadrejena oseba.

- **Opustitev na nacionalni ravni**

Če smo nekoliko natančnejši, mora kreditna institucija v primeru prošnje za opustitev na nacionalni ravni izpolnjevati pogoje iz člena 8(1) in (2) uredbe o kapitalskih zahtevah. V ta namen mora kreditna institucija predložiti naslednje.

- (1) V zvezi z zahtevo iz člena 8(1)(a), da nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi izpolnjuje obveznosti iz dela 6 uredbe o kapitalskih zahtevah, mora institucija predložiti:
 - (i) izračun količnika likvidnostnega kritja na ravni podskupine, iz katerega je razvidno, da podskupina izpolnjuje zahteve glede omenjenega količnika, ki veljajo v jurisdikciji, v kateri je podskupina ustanovljena;
 - (ii) postopen konvergenčni načrt s ciljem stoo odstotnega izpolnjevanja zahteve glede količnika likvidnostnega kritja leta 2018;
 - (iii) likvidnostno pozicijo (zadnja tri poročila) v skladu z obstoječimi nacionalnimi predpisi glede likvidnosti, kjer je to relevantno. Če kvantitativne zahteve ne obstajajo, pa bi bilo možno predložiti poročila o notranjem spremljanju likvidnostne pozicije institucije. Likvidnostna pozicija bi veljala za solidno, če bi konsolidacijska institucija pri oceni likvidnosti v okviru postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja za zadnji dve leti dosegla rezultat vsaj 2 oziroma več kot 2. Od kreditne institucije bi se pričakovalo, da bo opozorila na morebitne ovire za prost prenos kapitala, ki bi se v običajnih ali težavnih tržnih razmerah pojavile na podlagi nacionalnih predpisov glede likvidnosti;
 - (iv) količnik likvidnostnega kritja vsakega subjekta v podskupini v skladu z Delegirano uredbo Komisije 2015/61 in obstoječe načrte za izpolnjevanje pravnih zahtev za primer, da opustitev ne bi bila odobrena.
- (2) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(b), da nadrejena institucija na konsolidirani podlagi ali podrejena institucija na subkonsolidirani podlagi stalno spremlja in nadzoruje likvidnostno pozicijo vseh institucij znotraj skupine ali podskupine, za katere velja opustitev uporabe, in zagotavlja zadostno raven likvidnosti vseh teh institucij, mora institucija predložiti:
 - (i) organigram funkcije upravljanja likvidnosti v podskupini, iz katerega je razvidna raven centralizacije na ravni podskupine;
 - (ii) opis procesov, postopkov in orodij, ki se uporabljajo za notranje spremljanje likvidnostne pozicije subjektov v vsakem trenutku, in v kolikšni meri so zastavljeni na ravni podskupine;
 - (iii) opis likvidnostnega načrta v izrednih razmerah za likvidnostno podskupino.
- (3) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(c), da institucije sklenejo pogodbe, ki so v skladu z zahtevami pristojnih organov in zagotavljajo prost pretok sredstev med njimi, da lahko izpolnijo svoje posamične in skupne obveznosti, ko te zapadejo, mora institucija predložiti:

- (i) pogodbe, sklenjene med subjekti, ki so del likvidnostne podskupine, v katerih znesek ali časovna omejitev sploh ni določena oziroma v katerih je določena časovna omejitev, ki vsaj za šest mesecev presega veljavnost odločitve o opustitvi;
 - (ii) dokazilo, da za prosti pretok kapitala in za zmožnost sprotnega poravnavanja posamičnih in skupnih obveznosti ne veljajo nikakršni pogoji, ki bi lahko preprečevali ali ovirali njihovo izvajanje. Dokazilo mora biti potrjeno z ustreznim pravnim mnenjem, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek, predloži in odobri pa ga upravljalni organ;
 - (iii) dokazilo, da – razen če opustitve ne prekliče pristojni organ¹⁰ – pravnih pogodb ne more enostransko preklicati ali prekiniti nobena stranka oziroma da za pravne pogodbe velja šestmesečni odpovedni rok, pri čemer je treba predhodno obvezno obvestiti ECB.
- (4) V zvezi s pogojem iz člena 8(1)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah, da za izpolnjevanje pogodb iz člena 8(c) ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir, mora institucija predložiti:
- (i) pravno mnenje, ki ga izda zunanja neodvisna tretja oseba ali notranji pravni oddelek ter ga predloži in potrdi upravljalni organ in iz katerega je razvidno, da ni pravnih ovir, npr. v zvezi z nacionalnimi insolvenčnimi zakoni,
 - (ii) notranjo oceno, iz katere izhaja, da ni tovrstnih obstoječih ali morebitnih praktičnih ovir, in ki potrjuje, da je bila odobritev opustitve ustrezno upoštevana v okviru orodij, ki jih predvideva Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ (direktiva o sanaciji in reševanju bank);
 - (iii) potrdilo zadevnega pristojnega nacionalnega organa o tem, da nacionalni predpisi glede likvidnosti, kjer je to relevantno, ne vsebujejo pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za izpolnjevanje pogodbe.

- **Opustitev na čezmejni ravni**

V primeru prošnje za opustitev po členu 8 v zvezi z institucijami, ki so ustanovljene v več državah članicah, bo ECB poleg zgoraj navedenih kriterijev za odobritev opustitve na nacionalni ravni ocenjevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji.

- (1) Ko bo ECB v skladu s členom 8(3)(a) ocenjevala skladnost organizacije in obravnave likvidnostnega tveganja s pogoji iz člena 86 Direktive 2013/36/EU v celotni enotni likvidnostni podskupini, bo preverila, da:

¹⁰ Pogodba mora vsebovati klavzulo, ki določa, da je mogoče v primeru, ko pristojni organ prekliče opustitev, pogodbo enostransko prekiniti s takojšnjim učinkovanjem.

¹¹ Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 173, 12. 6. 2014, str. 190).

- (i) ocena SREP glede likvidnosti ne razkriva kršitev niti v času oddaje prošnje niti v predhodnih treh mesecih in da likvidnostno upravljanje institucije, kot je bilo ocenjeno v postopku SREP, velja za visoko kakovostno.
- (2) V zvezi s členom 8(3)(b) in porazdelitvijo zneskov, lokacijo in lastništvom zahtevanih likvidnih sredstev, ki jih mora imeti enotna likvidnostna podskupina, se bo upoštevalo, ali:
- (i) pomembni podsubjekti¹² ali pomembne skupine podsubjektov v eni državi članici vzdržujejo v tej državi članici znesek visoko kakovostnih likvidnih sredstev, ki je najmanj enak nižjemu od¹³ (a) in (b):
 - (a) odstotek visoko kakovostnih likvidnih sredstev, zahtevanih na ravni končne nadrejene osebe;
 - (b) 75% ravni visoko kakovostnih likvidnih sredstev, ki bi bila v skladu z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/61 potrebna za izpolnjevanje polno uveljavljenih zahtev glede količnika likvidnostnega kritija na posamični ali subkonsolidirani ravni.

Pri izračunu odstotka po zgornjih točkah (a) in (b) se ne sme upoštevati ugodnejše obravnave, še posebej ne tiste, ki je na voljo v skladu s členom 425(4) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah ter členom 34(1), (2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

ECB namerava še posebej zato, da bi določila spodnjo mejo na ravni 50%, ponovno oceniti kriterij iz zgornje točke (b) najpozneje leta 2018, in sicer glede na nadzorniške izkušnje in razvoj institucionalnih mehanizmov, ki jih ima bančna unija na voljo za zagotavljanje varnosti in svobode čezmejnih likvidnostnih tokov znotraj skupine.

- (3) V zvezi z oceno iz člena 8(3)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah, s katero naj bi ugotovili, ali so potrebni strožji parametri od tistih iz dela 6 uredbe o kapitalskih zahtevah:

V primeru opustitve za institucijo, ki se nahaja v sodelujoči državi članici in nesodelujoči državi članici, in v odsotnosti nacionalnih predpisov, ki bi določali strožje parametre, je zahteva glede količnika likvidnostnega kritija enaka najvišji od veljavnih meja v državah, kjer se nahajajo podrejene družbe in najvišji konsolidacijski subjekt, če to dovoljuje nacionalno pravo.

¹² Ta zahteva se uporablja za podrejene družbe, ki na posamični podlagi dosegajo vsaj eno od numeričnih mejnih vrednosti, navedenih v členih 50, 56, 59, 61 ali 65 okvirne uredbe o EMN. Če je v državi članici ustanovljenih več podrejenih družb, od katerih posamično nobena ne dosega teh numeričnih vrednosti, se ta pogoj uporablja tudi v primeru, ko vsi subjekti, ustanovljeni v tej državi članici – na podlagi konsolidirane pozicije nadrejene osebe v omenjeni državi članici ali na podlagi agregatne pozicije vseh podrejenih družb, ki so podrejene družbe iste nadrejene osebe EU in so ustanovljene v omenjeni državi članici – dosegajo vsaj eno od numeričnih mejnih vrednosti, navedenih v členih 50, 56, 59 in 61 okvirne uredbe o EMN.

¹³ ECB lahko na podlagi specifičnih lastnosti tveganj podsubjektov v podskupini in skupine kot celote izjemoma določi višjo spodnjo mejo.

- (4) Pri ocenjevanju, ali obstaja celovito razumevanje posledic takšne opustitve v skladu s členom 8(3)(f), bo ECB upoštevala:
- (i) obstoječe rezervne načrte za izpolnjevanje pravnih zahtev, če opustitev ne bi bila odobrena oziroma ne bi bila več odobrena.
 - (ii) izčrpno oceno posledic s strani upravljalnega organa in pristojnih organov, ki jo je treba opraviti in predložiti ECB.

• **Dokumentacija za člen 8 uredbe o kapitalskih zahtevah**

Za namene ocenjevanja po členu 8 uredbe o kapitalskih zahtevah mora kreditna institucija predložiti naslednje dokumente, ki jih ECB obravnava kot dokazila o tem, da so kriteriji, določeni v zakonodaji, izpolnjeni:

- (i) spremni dopis, ki ga z odobritvijo upravljalnega organa podpiše višje vodstvo banke in v katerem je navedeno, da banka izpolnjuje vse kriterije glede opustitve iz člena 8 uredbe o kapitalskih zahtevah;
- (ii) opis obsega likvidnostnih podskupin, ki naj bi se oblikovale, skupaj s seznamom vseh subjektov, ki naj bi jih opustitev zajemala;
- (iii) natančen opis zahtev, glede katerih institucija prosi za opustitev.

5. **INSTITUCIONALNE SCHEME ZA ZAŠČITO VLOG (člen 8(4) uredbe o kapitalskih zahtevah in člen 2(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)**

ECB namerava opustitev odobriti institucijam, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni vsi pogoji, določeni v členu 113(7) uredbe o kapitalskih zahtevah. Zahteve za poročanje na ravni posameznega podsubjekta je treba ohraniti.

Za namene te ocene se bodo uporabljali relevantni kriteriji oziroma dokumenti, navedeni zgoraj pod točkami od 1 do 4, ki se nanašajo na opustitev uporabe na nacionalni ravni.

Kar zadeva zahtevane dokumente, morajo kreditne institucije predložiti:

- (i) dokazilo o veljavni podelitvi pooblastila in kopijo podpisa imenovanega pooblaščenca;
- (ii) pravno pogodbo, ki določa nepreklicne pravice nadziranja subkonsolidiranega subjekta v odnosu do subjektov, pri katerih je v okviru likvidnostnega tveganja opuščena uporaba.

6. **METODA INDIVIDUALNE KONSOLIDACIJE (člen 9 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

ECB namerava uporabljati metodo individualne konsolidacije iz člena 9(1) uredbe o kapitalskih zahtevah pri podrejenih družbah kreditne institucije v isti državi članici, ki ima pomembne izpostavljenosti ali pomembne obveznosti do iste nadrejene

institucije. ECB bo zadevno oceno opravila od primera do primera, utemeljila pa jo bo med drugim na kriteriju, ali subkonsolidirani kapital zadostuje za to, da se zagotovi skladnost institucije na podlagi njenega ločenega posamičnega položaja. Za namene te ocene se bodo upoštevali tudi kriteriji za odobritev opustitve iz člena 7 uredbe o kapitalskih zahtevah, kot je bilo predstavljeno zgoraj, in sicer po potrebi in v skladu s členom 9(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

7. OPUSTITEV PRI KREDITNIH INSTITUCIJAH, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM (člen 10 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB bo odobrila opustitev uporabe tako institucijam, ki so stalno povezane s centralnim organom, kot tudi centralnemu organu samemu pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 10 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene ocenjevanja, ali naj se povezanim podjetjem odobri opustitev v skladu s členom 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, bo ECB upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira.

- (1) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(a), da so obveznosti centralnega organa in povezanih institucij skupna in solidarna odgovornost ali da za obveznosti svojih povezanih institucij centralni organ jamči v celoti, se bo upoštevalo, ali:
 - (i) se kapital iz ene članice omrežja v drugo prenaša hitro in ali se obveznosti iz ene članice omrežja v drugo poravnajo hitro, metoda prenosa oziroma poravnavanja pa je dovolj preprosta;
 - (ii) obstajajo pretekli pokazatelji glede pretoka kapitala med članicami omrežja, ki kažejo na zmožnost takojšnjega prenosa kapitala ali poravnavo obveznosti;
 - (iii) statuti članic omrežja, delničarski sporazum ali kak drug znan dogovor ne vsebuje določb, ki bi lahko ovirale prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;
 - (iv) skupna sposobnost absorbiranja tveganj centralnega organa in povezanih institucij zadostuje za pokritje pričakovanih in nepričakovanih izgub članic.
- (2) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(b), da se kapitalska ustreznost in likvidnost centralnega organa in vseh povezanih institucij spremljata kot celota na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov teh institucij, bo ECB preverila, da:
 - (i) v predlogi COREP »Kapitalska ustreznost skupine«, katere namen je omogočiti širši pogled na to, kako so tveganja in kapital porazdeljeni v skupini, ni nobenih razhajanj v tem pogledu;
 - (ii) centralni organ in povezane institucije izpolnjujejo zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah, vključno s poročanjem, na konsolidirani podlagi.

- (3) Pri ocenjevanju skladnosti z zahtevo iz člena 10(1)(c), da je vodstvo centralnega organa pooblaščen za izdajanje navodil vodstvu povezanih institucij, bo ECB upoštevala, ali:
- (i) ta navodila z namenom varovanja stabilnosti skupine zagotavljajo, da povezane institucije izpolnjujejo zahteve zakonodaje in statuta;
 - (ii) navodila, ki jih lahko izda centralni organ, zajemajo vsaj cilje iz smernic CEBS, izdanih 18. novembra 2010.

Za namene ocene ECB v zvezi s tem, da se centralnemu organu v skladu s členom 10(2) uredbe o kapitalskih zahtevah odobri opustitev, mora kreditna institucija v dokaz, da so izpolnjeni pogoji iz člena 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, predložiti zgoraj navedene dokumente.

Poleg teh in za namene ocene drugega pogoja iz člena 10(2) mora institucija predložiti dokazilo, da za obveznosti ali zaveze centralnega organa v celoti jamčijo povezane institucije. Primeri takega dokazila so kopija podpisanega jamstva ali napotilo na javni register, ki vsebuje potrditev takega jamstva, oziroma izjava, ki potrjuje isto, pri čemer je takšno jamstvo razvidno iz statuta povezane institucije ali je odobreno s strani skupščine delničarjev in navedeno v prilogi k računovodskim izkazom.

8. IZKLJUČITEV IZ KONSOLIDACIJE (člen 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je treba izključitev podjetij iz konsolidacije v okviru člena 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah dopustiti le v primerih, ki jih dovoljujejo tako uredba o kapitalskih zahtevah kot standardi Baselskega odbora, tj.:

- (i) kar zadeva subjekte v večinskem lastništvu ali pod večinskim nadzorom, samo za subjekte, za katere velja uredba o kapitalskih zahtevah ali primerljive stroge bonitetne zahteve, in samo v primerih, ki so skladni tako s členom 19(2) uredbe o kapitalskih zahtevah kot z odstavkom 26 Basla II;¹⁴
- (ii) kar zadeva manjšinske naložbe, za vse primere, naštetih v členu 19(2)(a) do (c) uredbe o kapitalskih zahtevah.

¹⁴ V skladu z odstavkom 26 Mednarodnega zbliževanja izračunavanja kapitala in kapitalskih standardov Baselskega odbora za bančni nadzor (»Basel II«): »Morda obstajajo primeri, kjer ni možno ali zaželeno konsolidirati določenih vrednostnih papirjev ali drugih reguliranih finančnih subjektov. To bi veljalo samo v primerih, kadar so takšna imetja pridobljena prek predhodno privzetega dolga, ki je v lasti začasno, kadar zanje veljajo drugačni predpisi ali kadar nekonsolidacijo za namene regulatornega kapitala sicer zahteva zakon. V takih primerih mora bančni nadzornik od nadzornikov, odgovornih za take subjekte, nujno pridobiti zadostne informacije.«

Poglavje 2

Kapital

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB glede opredelitve in izračuna kapitala.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določata del 2 uredbe o kapitalskih zahtevah in Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014.¹⁵

3. DEFINICIJA VZAJEMNIH INSTITUCIJ (člen 27(1)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da institucija velja za vzajemno institucijo v smislu člena 27(1)(a)(i) uredbe o kapitalskih zahtevah, če jo kot tako opredeljuje nacionalno pravo in v skladu s specifičnimi kriteriji iz Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014.

4. ODBITEK V PRIMERU ZAVAROVALNEGA HOLDINGA (člen 49(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kar zadeva možnost, da se deleži v skladu s členom 49(1) uredbe o kapitalskih zahtevah ne odbijejo, lahko pomembne institucije pričakujejo naslednjo obravnavo:

- (i) V primerih, ko je dovoljenje, da se deleži ne odbijejo, pristojni nacionalni organ podelil že pred 4. novembrom 2014, lahko kreditne institucije na podlagi tega dovoljenja še naprej ne odbijajo deležev, če so upoštevane ustrezne zahteve glede razkrivanja.
- (ii) V primerih, ko namerava kreditna institucija za takšno dovoljenje zaprositi ECB, bo ECB izdala dovoljenje, če bodo izpolnjeni kriteriji iz uredbe o kapitalskih zahtevah in ustrezne zahteve glede razkritja.

5. ODBITEK DELEŽEV V PRIMERU SUBJEKTOV FINANČNEGA SEKTORJA (člen 49(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

6. ECB meni, da je odbitek imetij kapitalskih instrumentov, izdanih s strani subjektov finančnega sektorja, ki so vključeni v konsolidirani nadzor, v skladu s členom 49(2) uredbe o kapitalskih zahtevah nujen v posebnih primerih in še posebej v primerih strukturne ločitve ali načrtovanja reševanja. ODBITEK DELEŽEV V PRIMERIH, KO OBSTAJA INSTITUCIONALNA SHEMA ZA ZAŠČITO VLOG (člen 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB bo institucijam v posameznih primerih dovolila, da pri izračunu kapitala na posamični ali subkonsolidirani podlagi ne odbijejo imetij kapitalskih instrumentov drugih institucij, ki spadajo v isto shemo za zaščito vlog, če bodo izpolnjeni pogoji iz člena 49(3) uredbe o kapitalskih zahtevah. Za namene takšne presoje bo ECB

¹⁵ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL L 74, 14. 3. 2014, str. 8).

upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje pravnega okvira:

- (1) Člen 49(3)(a)(iv) uredbe o kapitalskih zahtevah zahteva, da je treba pokazati enakovrednost razširjenega zbirnega izračuna institucionalne sheme za zaščito vlog z določbami Direktive 86/635/EEC, ki ureja konsolidirane računovodske izkaze skupin kreditnih institucij. Izračun mora preveriti in potrditi zunanji revizor, večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, in vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog pa morata biti izključena iz izračuna.
 - (i) Zunanji revizor, odgovoren za revizijo razširjenega zbirnega izračuna, mora vsako leto potrditi, da:
 - (a) zbirna metoda zagotavlja, da so odpravljene vse izpostavljenosti znotraj skupine;
 - (b) sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, in vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog;
 - (c) nobena druga transakcija s strani članov institucionalne sheme za zaščito vlog ni povzročila neustreznega ustvarjanja kapitala na konsolidirani ravni.
 - (2) V skladu s členom 49(3)(a)(iv) je treba o konsolidirani bilanci stanja ali razširjenem zbirnem izračunu pristojnim organom poročati najmanj tako pogosto, kot je določeno v členu 99 uredbe o kapitalskih zahtevah. Upoštevati je treba naslednje standarde glede poročanja.
 - (i) Informacije o konsolidirani bilanci stanja ali zbirnem izračunu je treba poročati četrtletno.
 - (ii) Sporočene informacije morajo biti v skladu z Uredbo (EU) 2015/534 (ECB/2015/13),¹⁶ kot sledi:
 - (a) institucionalne sheme za zaščito vlog, ki sestavljajo konsolidirano bilanco stanja z uporabo MSRP, morajo uporabljati FINREP v celoti;
 - (b) vse druge institucionalne sheme za zaščito vlog morajo uporabljati poenostavljeno poročanje nadzorniških finančnih informacij (Priloga I k Uredbi (EU) 2015/534 (ECB/2015/13));
 - (c) kot izjema od (b) morajo institucionalne sheme za zaščito vlog, katerih skupna sredstva so enaka ali nižja od 3 milijard EUR, uporabljati podatkovne točke FINREP (Priloga IV k Uredbi (EU) 2015/534 (ECB/2015/13)).

¹⁶ Uredba (EU) 2015/534 Evropske centralne banke z dne 17. marca 2015 o poročanju nadzorniških finančnih informacij (ECB/2015/13) (UL L 86, 31. 3. 2015, str. 13).

- (3) Člen 49(3)(a)(v) uredbe o kapitalskih zahtevah določa, da institucije, ki so vključene v institucionalno shemo za zaščito vlog, skupaj na konsolidirani podlagi ali na podlagi razširjenega zbirnega izračuna izpolnjujejo zahteve iz člena 92 uredbe o kapitalskih zahtevah in o izpolnjevanju teh zahtev še naprej poročajo v skladu s členom 99 uredbe o kapitalskih zahtevah. ECB bo pri ocenjevanju skladnosti s tem kriterijem upoštevala naslednje dejavnike:
- (i) vse izpostavljenosti znotraj skupine in udeležbe med člani institucionalne sheme za zaščito vlog morajo biti odpravljene znotraj konsolidacije/agregacije;
 - (ii) podatki, ki jih predložijo institucije članice institucionalne sheme za zaščito vlog, morajo temeljiti na istih računovodskih standardih ali pa mora biti opravljen ustrezen transformacijski izračun;
 - (iii) subjekt, odgovoren za pripravo konsolidiranih poročil o kapitalu, mora opraviti ustrezen postopek zagotavljanja kakovosti podatkov, ki jih predložijo institucije člana institucionalne sheme za zaščito vlog, in v rednih razmikih pregledovati svoje računalniške sisteme, ki jih uporablja za pripravo konsolidiranih poročil;
 - (iv) najmanjša pogostnost poročanja mora biti četrtletno poročanje;
 - (v) pri poročanju je treba uporabljati predloge COREP iz Priloge I Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 680/2014.
- (4) Ko bo ECB za namene člena 49(3)(a)(v) uredbe o kapitalskih zahtevah določala, ali je v okviru institucionalne sheme za zaščito vlog odbitek deleža pravic zadružnih članov ali pravnih subjektov, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, potreben, ne bo zahtevala takega odbitka, če sta odpravljena večkratna uporaba sestavin, ki so primerne za izračun kapitala, kakor tudi vsako neustrezno ustvarjanje kapitala med člani institucionalne sheme za zaščito vlog in manjšinskim delničarjem, kadar je to institucija. ECB bo upoštevala:
- (i) v kolikšni meri so manjšinski deleži, ki jih imajo v lasti institucije, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, vključeni v izračun kapitala na konsolidirani/zbirni ravni;
 - (ii) ali so manjšinski deleži implicitno vključeni v skupni kapital institucij, ki imajo v lasti manjšinske deleže;
 - (iii) ali institucionalna shema za zaščito vlog pri izračunavanju kapitala na konsolidirani podlagi oziroma na podlagi razširjenega zbirnega izračuna glede manjšinskih deležev, ki jih imajo v lasti institucije, ki niso člani institucionalne sheme za zaščito vlog, uporablja člene 84, 85 in 86 uredbe o kapitalskih zahtevah.

7. ZMANJŠANJE KAPITALA: ZAHTEVA PO OMEJITVI PRESEŽNEGA KAPITALA (člen 78(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava za namene zmanjšanja kapitala določiti omejitve presežka, ki jo zahteva člen 78(1)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, in sicer pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz člena 78(1), in potem, ko bo ocenila oba spodnja kriterija:

- (i) ali institucija po zmanjšanju kapitala še vedno presega kapitalske zahteve, določene v veljavni odločitvi SREP;
- (ii) vpliv načrtovanega zmanjšanja na zadevno vrsto kapitala.

8. ZMANJŠANJE KAPITALA: VZAJEMNE INSTITUCIJE, HRANILNICE, ZADRUŽNE INSTITUCIJE (člen 78(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

V zvezi z instrumenti, ki jih izdajajo vzajemne institucije, hranilnice, zadružne in podobne institucije v skladu s členoma 27 in 29 uredbe o kapitalskih zahtevah, namerava ECB odobriti opustitev iz člena 78(3) uredbe o kapitalskih zahtevah od primera do primera in pod pogojem, da so izpolnjeni pogoji iz členov 10 in 11 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014. Upoštevala bo še posebej naslednje kriterije:

- (i) ali ima institucija pravico, da odloži odkup, in pravico, da omeji znesek odkupa;
- (ii) ali ima institucija omenjeni pravici za neomejeno obdobje;
- (iii) ali institucija kadarkoli določi obseg omejitev na podlagi svojega bonitetnega položaja, pri čemer upošteva (a) svoj splošni finančni, likvidnostni in solvenčni položaj in (b) znesek navadnega lastniškega temeljnega kapitala, temeljnega kapitala in skupnega kapitala v primerjavi z zneskom skupne izpostavljenosti tveganjem, specifičnimi kapitalskimi zahtevami in zahtevami po skupnem blažilniku, ki se uporabljajo za institucijo.

ECB lahko odkupe omeji bolj, kot to dopuščajo zakonodajne ali pogodbene omejitve.

9. ZAČASNA OPUSTITEV ODBITKA KAPITALSKIH INSTRUMENTOV OD KAPITALA V OPERACIJAH FINANČNE POMOČI (člen 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je mogoče odbitek kapitalskih instrumentov iz člena 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za namene operacije finančne pomoči začasno opustiti v skladu s pogoji iz člena 79(1) uredbe o kapitalskih zahtevah in pogoji iz člena 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014.

10. OPUSTITEV GLEDE INSTRUMENTOV DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA, KI JIH JE IZDAL SUBJEKT S POSEBNIM NAMENOM (člen 83(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava odobriti opustitev iz člena 83(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za namene vključevanja instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala, ki jih je izdal subjekt s posebnim namenom, v kvalificirani dodatni temeljni

kapital ali kvalificirani dodatni kapital kreditne institucije, v skladu s tam navedenimi pogoji in s pogoji iz člena 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014. ECB bo odobrila to opustitev, če bodo druga sredstva v lasti subjekta s posebnim namenom minimalna in nepomembna.

11. **MANJŠINSKI DELEŽI, VKLJUČENI V KONSOLIDIRANI NAVADNI LASTNIŠKI TEMELJNI KAPITAL (člen 84 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

ECB meni, da je primerno uporabiti člen 84(1) uredbe o kapitalskih zahtevah za nadrejeni finančni holding kreditne institucije v vseh primerih, da bi zagotovili, da je v regulatorni kapital vključen le tisti del konsolidiranega kapitala, ki je nemudoma na voljo za pokritje izgub na ravni nadrejene osebe.

Poglavje 3 Kapitalske zahteve

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o kapitalskih zahtevah.

2. Zakonodajni in regulativni okvir določajo del 3 uredbe o kapitalskih zahtevah in relevantne smernice EBA.

3. **IZPOSTAVLJENOSTI IZ NASLOVA NALOŽB V KRITNE OBVEZNICE (člen 129 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

Za namene člena 129(1)(c) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB dovoliti, da zavarovanje v kritih obveznicah v obliki izpostavljenosti do bank predstavlja do 10% nominalne vrednosti izpostavljenosti, ki ustrezajo stopnji kreditne kakovosti 2, namesto kreditne kakovosti 1, če je v takšnem primeru izpolnjen pogoj iz tretjega pododstavka člena 129(1).

4. **ZAPADLOST IZPOSTAVLJENOSTI (člen 162 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

Če institucije niso dobile dovoljenja, da uporabijo lastne izgube ob neplačilu in lastne konverzijske faktorje za izpostavljenosti do podjetij, institucij ali enot centralne ravni države in centralnih bank, je po mnenju ECB primerno zahtevati uporabo vrednosti zapadlosti, kot je opredeljena v prvem pododstavku člena 162(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, ne pa dovoliti uporabe zapadlosti, kot je opredeljena v členu 162(2).

5. **ZBIRANJE PODATKOV (člen 179 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

Za namene zadnjega stavka v drugem pododstavku člena 179(1) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB kreditnim institucijam dovoliti določeno fleksibilnost pri uporabi zahtevanih standardov v zvezi s podatki, zbranimi pred 1.

januarjem 2007, če so institucije izvedle ustrezne prilagoditve, da bi se približale opredelitvi neplačila iz člena 178 uredbe o kapitalskih zahtevah ali opredelitvi izgube iz člena 5(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

6. LASTNE OCENE PRILAGODITEV ZA VOLATILNOST (člen 225(2)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene člena 225(2)(e) uredbe o kapitalskih zahtevah ECB meni, da je primerno ohraniti zahteve, da kreditna institucija za namene izračunavanja prilagoditev za volatilnost uporabi krajše obdobje opazovanja samo v primerih, ko takšne zahteve veljajo po nacionalnem pravu pred končno objavo tega vodnika.

7. PRENOS POMEMBNEGA DELEŽA KREDITNEGA TVEGANJA (člena 243(2) in 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Ovisno od primera do primera ter po objavi smernic EBA o prenosu pomembnega kreditnega tveganja 7. julija 2014 se bo po mnenju ECB morda treba oddaljiti od splošne predpostavke, da je v dveh primerih iz členov 243(2) in 244(2) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi s tradicionalnim oziroma sintetičnim listinjenjem pomemben delež kreditnega tveganja prenesen.

8. UPORABA METODE NOTRANJIH MODELOV (člen 283(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava po oceni vsakega primera posebej institucijam dovoliti, da postopno po različnih vrstah transakcij in v omejenem časovnem obdobju uporabljajo metodo notranjih modelov v skladu s členom 283(3) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene takšne presoje namerava ECB upoštevati, ali:

- (i) začetno zajetje v času odobritve vključuje klasične obrestne in devizne izvedene finančne instrumente ter zajema 50% tveganju prilagojene aktive (izračunano z izpostavljenostmi na podlagi izbrane metode brez notranjih modelov v skladu s členom 271(1) uredbe o kapitalskih zahtevah) in 50% skupnega števila poslov (tj. pravnih transakcij in ne ene strani posamezne transakcije);
- (ii) je v treh letih doseženo zajetje nad 65% tveganju prilagojene aktive (bodisi na podlagi metode notranjih modelov ali metode brez notranjih modelov, odvisno od posla) in nad 70% skupnega števila poslov (pravnih transakcij in ne ene strani posamezne transakcije) glede na skupno kreditno tveganje nasprotne stranke;
- (iii) če več kot 35-odstotni delež (pri tveganju prilagojeni aktivni) ali 30-odstotni delež (pri številu poslov) po triletnem obdobju ostane zunaj metode notranjih modelov, se od kreditne institucije pričakuje, da dokaže, da preostalih vrst transakcij ni mogoče modelirati zaradi manjkajočih

kalibracijskih podatkov oziroma da so izpostavljenosti na podlagi uporabe standardiziranega pristopa dovolj konservativne.

9. IZRAČUN VREDNOSTI IZPOSTAVLJENOSTI ZA KREDITNO TVEGANJE NASPROTNE STRANKE (člen 284(4) in (9) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava od primera do primera – odvisno od pomanjkljivosti modela ali tveganja v zvezi z modelom – oceniti, ali je za namene izračunavanja vrednosti izpostavljenosti v skladu s členom 284(4) uredbe o kapitalskih zahtevah treba zahtevati faktor α , višji od 1,4. Poleg tega meni, da bi morala biti α za namene skrbnega in varnega poslovanja načeloma enaka vrednosti, določeni v omenjenem odstavku.

10. OBRAVNAVA IZPOSTAVLJENOSTI DO CENTRALNIH NASPROTNIH STRANK (člen 310 in člen 311(3) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava kreditnim institucijam dovoliti, da pri svojih trgovalnih izpostavljenostih in prispevkih v jamstveni sklad do centralnih nasprotnih strank uporabljajo obravnavo iz člena 310 uredbe o kapitalskih zahtevah, če centralna nasprotna stranka ne izpolnjuje več pogojev iz člena 311(2) uredbe o kapitalskih zahtevah. Možno je, da bo ECB revidirala takšno politiko, potem ko bodo 17. januarja 2017 začeli veljati dokončni standardi Baselskega odbora.

Poleg tega je po mnenju ECB primerno, da obdobje, ki ga imajo institucije za to, da spremenijo obravnavo izpostavljenosti do centralne nasprotne stranke v skladu s členom 311(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko je postalo znano, da takšna centralna nasprotna stranka ne bo več izpolnjevala pogojev za izdajo dovoljenja in priznanje, ne bi smelo presegati treh mesecev.

11. IZRAČUN TVEGANE VREDNOSTI (člen 366(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB je mnenja, da bi moral izračun prišteevka za namene izračunavanja kapitalskih zahtev iz členov 364 in 365 uredbe o kapitalskih zahtevah temeljiti na hipotetičnih in dejanskih spremembah vrednosti portfelja v skladu s specifikacijami iz člena 366(3).

Poglavje 4 Velike izpostavljenosti

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o obravnavanju velikih izpostavljenosti.
2. Zakonodajni in regulativni okvir določa del 4 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. IZPOLNJEVANJE ZAHTEV GLEDE VELIKIH IZPOSTAVLJENOSTI (člena 395 in 396 uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kadar izpostavljenosti kreditnih institucij v izjemnih primerih presegajo mejne vrednosti iz člena 395(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, namerava ECB dovoliti omejeno časovno obdobje, v katerem morajo institucije skladno s členom 396(1) zopet spoštovati mejne vrednosti.

Za namene takšne presoje bi ECB podrobneje analizirala, ali je takojšnje popravilo izvedljivo ali ne. Če takšno popravilo ni izvedljivo, bi bilo po mnenju ECB primerno določiti rok, do katerega bi se zahtevalo hitro popravilo. Poleg tega bi morala kreditna institucija pokazati, da kršitev mejne vrednosti ni bila posledica običajne politike sprejemanja navadnih izpostavljenosti kreditnemu tveganju. Celo v takšnih izjemnih primerih iz člena 396(1) pa po mnenju ECB ni primerno dovoliti, da bi izpostavljenost presegala 100% primernega kapitala kreditne institucije.

Poglavje 5

Likvidnost

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o izpolnjevanju likvidnostnih zahtev in zahtev glede poročanja o likvidnosti.
2. Zakonodajni okvir za likvidnostne zahteve in poročevalske zahteve je določen v delu 6 uredbe o kapitalskih zahtevah in v Delegirani uredbi Komisije (EU) 2015/61, ki opredeljuje količnik likvidnostnega kritja v EU ter natančneje določa pogoje za vzpostavitev likvidnostne rezerve in za izračun odlivov in prilivov likvidnosti. Uredba se je začela uporabljati 1. oktobra 2015.

3. **IZPOLNJEVANJE LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV (člen 414 uredbe o kapitalskih zahtevah)**

ECB namerava v zvezi s količnikom neto stabilnih virov financiranja v skladu s pogoji iz člena 414 uredbe o kapitalskih zahtevah od primera do primera odobriti manjšo pogostost poročanja (kot dnevno) in daljši odlog poročanja (kot do konca vsakega delovnega dne), če institucija v stresnih časih ne izpolnjuje ali predvidoma ne bo izpolnjevala splošne obveznosti iz člena 413(1)¹⁷ uredbe o kapitalskih zahtevah. ECB vseeno meni, da se od kreditnih institucij na splošno pričakuje, da vedno izpolnjujejo poročevalske obveznosti v zvezi z zahtevo po likvidnostnem kritju in zahtevo po stabilnih virih financiranja. Poleg teh zakonodajnih zahtev bi ECB razmislila tudi o tem, da v primeru likvidnostne krize pomembnim kreditnim institucijam naloži dodatne poročevalske zahteve skladno s členom 16(2)(j) uredbe o EMN.

4. **ODLIVI LIKVIDNOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 422(8) in (9) uredbe o kapitalskih zahtevah)**

¹⁷ Uporablja se šele od 1. januarja 2016.

ECB meni, da se lahko pri odlivih, ki jih kreditne institucije beležijo znotraj skupine, po oceni vsakega primera posebej uporabi diferencirana obravnava skladno s členom 422 uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Tako se lahko takšna obravnava uporabi pri odlivih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov samo po členu 29 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, in sicer v primerih, ko opustitev uporabe členov 8 in 10 uredbe o kapitalskih zahtevah ni bila odobrena ali je bila le delno odobrena. Ta politika velja tako za institucije, ustanovljene v isti državi članici, kot tudi za institucije, ustanovljene v različnih državah članicah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 422(8) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v isti državi članici, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje veljavnega pravnega okvira:

- (i) Da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo nižji odliv v naslednjih 30 dneh celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok ter da dogovori in zaveze ne vsebujejo nobenih določb, ki bi nasprotni stranki dovoljevale, da:
 - (a) zahteva kakršnekoli pogoje, ki bi morali biti izpolnjeni, preden se pogodba izvrši;
 - (b) se izogne obveznosti izpolnitve takšnih dogovorov in zavez;
 - (c) znatno spremeni pogoje takšnih dogovorov in zavez brez vnaprejšnje odobritve vpletenih pristojnih organov.
- (ii) Kadar za okvirne kredite in okvirne likvidnostne kredite velja nižja stopnja odliva, ECB za ocenitev, ali prejemnik okvirnega kredita uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši priliv, pričakuje, da se priliv, ki bi morebiti izhajal iz zadevnega kredita, primerno upošteva v načrtu financiranja v izrednih razmerah, ki ga pripravi institucija prejemnica okvirnega kredita.

Pri uporabi člena 422(8) uredbe o kapitalskih zahtevah v primerih, ko za vloge velja nižja stopnja odliva, ECB za ocenitev, ali vlagatelj uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši priliv, pričakuje, da se zadevne vloge ne upoštevajo v likvidnostnem sanacijskem načrtu, ki ga pripravi institucija ponudnica likvidnosti za namene uporabe člena 422 uredbe o kapitalskih zahtevah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 422(9) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 29(1) in (2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v različnih državah članicah, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (iii) Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti nizek profil likvidnostnega tveganja, se od kreditnih institucij

pričakuje, da pokažejo, kako bodo dosegle svoj količnik likvidnostnega kritja. Institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, bi morala predložiti alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če ugodnejša obravnava ne bi bila odobrena.

- (iv) Za enake namene se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da imata tako ponudnik likvidnosti kot tudi prejemnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil. Oziroma natančneje:
 - (a) v primerih, ko se količnik likvidnostnega kritja uporablja po obstoječi zakonodaji, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegle svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi, ter da kreditna institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;
 - (b) če obstajajo nacionalne likvidnostne zahteve, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegle svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

- (v) Da bi ocenili, ali med subjekti v skupini obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze glede neizkoriščenih kreditnih ali likvidnostnih linij, ECB pričakuje, da je vsaka prošnja za ugodnejšo obravnavo podprta z utemeljeno in formalizirano odločitvijo upravljalnega organa subjekta ponudnika likvidnosti in subjekta prejemnika likvidnosti, s čimer se zagotavlja, da popolnoma razumejo posledice ugodnejše obravnave v primeru, da je takšna obravnava odobrena, ter da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok.
- (vi) Da bi ocenili, ali je profil likvidnostnega tveganja prejemnika likvidnosti ustrezno upoštevan v upravljanju z likvidnostnim tveganjem na strani ponudnika likvidnosti, ECB pričakuje, da subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti redno spremljata likvidnostno pozicijo nasprotne stranke, vključno z dnevno likvidnostno pozicijo. Kadar je primerno, bi bilo to mogoče doseči z dostopom do sistemov rednega spremljanja, vključno s sistemi dnevnega spremljanja, ki sta jih na konsolidirani in posamični podlagi vzpostavila subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti.

V nasprotnem primeru se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo, kako so ustrezne informacije o likvidnostni poziciji vpletenih subjektov redno na voljo drugim osebam – na primer z izmenjavo dnevnih poročil o spremljanju likvidnosti.

5. PRILIVI LIKVIDNOSTI ZNOTRAJ SKUPINE (člen 425(4) in (5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB bi pri prilivih znotraj skupine po oceni vsakega primera posebej dovolila diferencirano obravnavo skladno s pogoji iz člena 425 uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. Takšen pristop bi se v povezavi s količnikom likvidnostnega kritja uporabil pri prilivih okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov v primerih, ko opustitev uporabe členov 8 in 10 uredbe o kapitalskih zahtevah ni bila odobrena ali je bila le delno odobrena. Ta politika velja tako za institucije, ustanovljene v isti državi članici, kot tudi za institucije, ustanovljene v različnih državah članicah.

Za namene takšne presoje v skladu s členom 425(4) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 bo ECB v zvezi z institucijami, ustanovljenimi v isti državi članici, upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) Da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo višji priliv celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok ter da dogovori in zaveze ne vsebujejo nobenih določb, ki bi ponudniku likvidnosti dovoljevale, da:
 - (a) zahteva kakršnekoli pogoje, ki bi morali biti izpolnjeni, preden se likvidnost zagotovi;
 - (b) se izogne obveznosti izpolnitve takšnih dogovorov in zavez;
 - (c) znatno spremeni pogoje takšnih dogovorov in zavez brez vnaprejšnje odobritve vpletenih pristojnih organov.
- (ii) ECB za ocenitev, ali nasprotna stranka z odstopanjem od členov 422, 423 in 424 uredbe o kapitalskih zahtevah uporablja odgovarjajoč simetričen ali konservativnejši odliv, pričakuje, da se odgovarjajoči odlivi iz okvirnih kreditov in okvirnih likvidnostnih kreditov upoštevajo v likvidnostnem sanacijskem načrtu subjekta ponudnika likvidnosti.
- (iii) Da bi ocenili, ali ima subjekt ponudnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil, se od kreditne institucije pričakuje, da pokaže:
 - (a) kadar se količnik likvidnostnega kritja že uporablja po obstoječi zakonodaji, da je, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegala svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi. Od institucije prejemnice likvidnosti se pričakuje, da v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše

obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;

- (b) kadar veljajo nacionalne likvidnostne zahteve, da je, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegala svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v instituciji v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

Pri odločitvah, ki zadevajo institucije, ustanovljene v različnih državah članicah, bo ocena ECB izvedena v skladu s členom 425(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in s členom 34(1)(2) in (3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Za namene takšne presoje bo ECB upoštevala, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) Da bi ocenili, ali obstajajo razlogi, zaradi katerih lahko pričakujemo višji priliv celo po kombiniranem idiosinkratičnem in tržnem stresnem scenariju, ECB pričakuje, da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok ter da dogovori in zaveze ne vsebujejo nobenih določb, ki bi subjektu ponudniku likvidnosti dovoljevale, da:
 - (a) zahteva kakršnekoli pogoje, ki bi morali biti izpolnjeni, preden se likvidnost zagotovi;
 - (b) se izogne obveznosti izpolnitve takšnih dogovorov in zavez;
 - (c) znatno spremeni pogoje takšnih dogovorov in zavez brez vnaprejšnje odobritve vpletenih pristojnih organov.
- (ii) Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti nizek profil likvidnostnega tveganja, se od obeh institucij pričakuje, da pokažeta, da bosta dosegli svoj količnik likvidnostnega kritja. Institucija, ki uživa ugodnejšo obravnavo, bi morala predložiti alternativen načrt skladnosti s predpisi, da bi pokazala, kako namerava v letu 2018 izpolniti polno uveljavljeni količnik likvidnostnega kritja, če ugodnejša obravnava ne bi bila odobrena. Da bi ocenili, ali imata subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti zdrav likvidnostni profil, se od kreditnih institucij pričakuje, da pokažejo:
 - (a) kadar se količnik likvidnostnega kritja že uporablja po obstoječi zakonodaji, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi. Od institucije prejemnice likvidnosti se pričakuje, da v svojem izračunu količnika likvidnostnega kritja pokaže vpliv ugodnejše

obravnave ali izjeme, odobrene po členu 33 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61;

- (b) kadar veljajo nacionalne likvidnostne zahteve, da so, če je to relevantno, vsaj eno leto dosegale svoj količnik likvidnostnega kritja na individualni in konsolidirani podlagi.

Če pretekla poročila o količniku likvidnostnega kritja niso na voljo oziroma ne veljajo nobene kvantitativne likvidnostne zahteve, pa se šteje, da je bila dosežena zdrava likvidnostna pozicija, če je upravljanje z likvidnostjo v obeh institucijah v okviru ocene SREP ovrednoteno kot visoko kakovostno.

V vseh primerih pa je mogoče za dopolnitev analize uporabiti tudi podatke iz kratkoročnega pregleda.

- (iii) Da bi ocenili, ali med subjekti v skupini obstajajo pravno zavezujoči dogovori in zaveze glede neizkoriščenih kreditnih ali likvidnostnih linij, ECB pričakuje, da je vsaka prošnja za ugodnejšo obravnavo podprta z utemeljeno in formalizirano odločitvijo upravljalnega organa subjekta ponudnika likvidnosti in subjekta prejemnika likvidnosti, s čimer se zagotavlja, da popolnoma razumejo posledice ugodnejše obravnave v primeru, da je takšna obravnavo odobrena, ter da določbe o odpovedi vključujejo najmanj šestmesečni odpovedni rok.
- (iv) Da bi ocenili, ali je profil likvidnostnega tveganja subjekta prejemnika likvidnosti ustrezno upoštevan v upravljanju z likvidnostnim tveganjem na strani subjekta ponudnika likvidnosti, ECB pričakuje, da subjekt ponudnik likvidnosti in subjekt prejemnik likvidnosti redno spremljata likvidnostno pozicijo nasprotne stranke, vključno z dnevno likvidnostno pozicijo. Kadar je primerno, bi bilo to mogoče doseči z dostopom do sistemov spremljanja, vključno s sistemi dnevnega spremljanja, ki sta jih na konsolidirani in posamični podlagi vzpostavila subjekt prejemnik likvidnosti in subjekt ponudnik likvidnosti. V nasprotnem primeru se od institucij pričakuje, da Evropski centralni banki pokažejo, kako so ustrezne informacije o likvidnostni poziciji vpletenih institucij redno na voljo drugim osebam, na primer z izmenjavo dnevnih poročil o spremljanju likvidnosti.

6. RAZPRŠENOST IMETIJ LIKVIDNIH SREDSTEV (člen 8(1) Uredbe 2015/61)

ECB namerava kreditnim institucijam za namene razpršitve njihovih imetij likvidnih sredstev od primera do primera naložiti omejitve ali zahteve, kot so določene v členu 8(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61. V tem kontekstu bo ECB v vsakem posameznem primeru ocenila mejne vrednosti koncentracije po razredih finančnega premoženja ter se zlasti osredotočila na krite obveznice, če na agregatni ravni predstavljajo več kot 60% skupnega zneska likvidnih sredstev brez veljavnih odbitkov pri vrednotenju.

V zvezi z institucijami, kjer krite obveznice na agregatni ravni predstavljajo več kot 60% skupnega zneska likvidnih sredstev brez veljavnih odbitkov pri vrednotenju, bi

bilo primerno v oceno SREP vključiti obvezno razpršitev, ki bi se izvrševala prek odločitve SREP in letno preverjala.

7. UPRAVLJANJE Z LIKVIDNIMI SREDSTVI (člen 8(3) Uredbe 2015/61)

V skladu s členom 8(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 namerava ECB kreditnim institucijam dovoliti, da na konsolidirani podlagi ali na ravni likvidnostne podskupine kombinirajo pristope, predvidene v členu 8(3)(a) in (b) omenjene uredbe, če je bila na individualni ravni odobrena opustitev.

8. VALUTNA NEUSKLAJENOST (člen 8(6) Uredbe 2015/61)

ECB lahko v skladu s členom 8(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 naloži omejitev neto likvidnostnih odlivov zaradi vprašanja valutne neusklajenosti. Pri oceni takšnega primera bo ECB upoštevala, ali je izpolnjen vsaj eden od naslednjih kriterijev:

- (i) kreditna institucija je poročala o pozicijah v pomembni valuti (kot je opredeljeno spodaj), ki ni prosto konvertibilna oziroma za katero veljajo omejitve prostega pretoka kapitala ter pri kateri se institucija ne sme v popolnosti zaščititi pred tečajnim tveganjem;
- (ii) odlivi likvidnosti iz kreditne institucije so denominirani v valutah, ki niso glavna poročevalska valuta, agregatne obveznosti v valuti, ki se razlikuje od glavne poročevalske valute, pa znašajo ali presegajo 5% skupnih obveznosti institucije ali enotne likvidnostne podskupine (»pomembna valuta«).

9. ODBITKI PRI VREDNOTENJU IZJEMNO VISOKO KAKOVOSTNIH KRITIH OBVEZNIC (člen 10(2) Uredbe 2015/61)

Ob upoštevanju obstoječih empiričnih podatkov ECB ne namerava naložiti odbitkov nad 7% pri kritih obveznicah izjemno visoke kakovosti iz člena 10(1)(f) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

10. MULTIPLIKATOR PRI VLOGAH KOMITENTOV, ZAJETIH V SISTEM ZAJAMČENIH VLOG (člen 24(6) Uredbe 2015/61)

ECB namerava kreditnim institucijam dovoliti, da znesek vlog, ki so zajete v sistem zajamčenih vlog v tretji državi, na konsolidirani ravni pomnožijo s 3% skladno s členom 24(6) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 pod pogojem, da lahko kreditna institucija pokaže, da:

- (i) pristojni organ v tej tretji državi ravno tako odobri takšno obravnavo;
- (ii) sistem zajamčenih vlog v tretji državi izpolnjuje pogoje iz člena 24(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 ali pogoje iz 78. odstavka standardov Baselskega odbora.

11. VIŠJE STOPNJE ODLIVA (člen 25(3) Uredbe 2015/61)

ECB namerava naložiti nadzorniške stopnje odliva skladno s členom 25(3) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, zlasti v primerih, ko:

- (i) empirični podatki kažejo, da je dejanska stopnja odliva pri nekaterih vlogah komitentov višja, kot je določeno v omenjeni uredbi v zvezi z bolj tveganimi vlogami komitentov;
- (ii) določene institucije razvijejo agresivne marketinške politike, ki predstavljajo tveganje za njihovo likvidnostno pozicijo ter za sistemsko tveganje, zlasti zato, ker lahko sprožijo spremembe v tržnih praksah glede bolj tveganih oblik vlog.

12. ODLIVI S SOODVISNIMI PRILIVI (člen 26 Uredbe 2015/61)

ECB namerava institucijam s soodvisnimi prilivi dovoliti, da odgovarjajoče odlive izračunajo brez soodvisnih prilivov v skladu s členom 26 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61 pod pogojem, da so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) Soodvisni prilivi in odlivi so enake bruto velikosti in niso rezultat presoje ali diskrecijske odločitve poročevalske kreditne institucije.
- (ii) Soodvisni priliv ni drugače zajet v količniku likvidnostnega kritja institucije, da bi se izognili dvojnemu štetju.
- (iii) Institucija mora predložiti dokazila o takšni pravni, regulativni ali pogodbeni zavezi.
- (iv) Kadar se uporablja člen 26(c)(i), se lahko v istem dnevu pojavijo soodvisni prilivi in odlivi, vendar je treba ustrezno upoštevati zakasnitve v plačilnih sistemih, ki bi lahko preprečili izpolnitev pogoja iz člena 26(c)(i), ter soodvisne prilive in odlive v skladu s členom 26(c)(ii).
- (v) Kadar se uporablja člen 26(c)(ii), je državno jamstvo jasno opredeljeno v veljavnem pravnem, regulativnem ali pogodbenem okviru, enako kot časovni razpored prilivov. Obstoječe plačilne prakse ne zadostujejo za izpolnitev tega pogoja.

13. SPECIALIZIRANE KREDITNE INSTITUCIJE (člen 33(3)(4) in (5) Uredbe 2015/61)

Po mnenju ECB je primerno, da bi morale imeti specializirane kreditne institucije drugačno obravnavo pri priznavanju prilivov pod pogoji iz člena 33(3)(4) in (5) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61.

Oziroma natančneje:

- (i) Kreditne institucije, katerih glavne dejavnosti so zakup in factoring, so lahko v celoti izvzete iz uporabe zgornje meje prilivov.

- (ii) Kreditne institucije, katerih glavne dejavnosti so financiranje nakupa motornih vozil ali potrošniški krediti, kot je opredeljeno v Direktivi 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta,¹⁸ lahko uporabljajo višjo 90-odstotno zgornjo mejo prilivov.

ECB meni, da lahko samo kreditne institucije s poslovnim modelom, ki v celoti ustreza eni ali več dejavnostim iz člena 33(3) in (4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, pričakujejo ugodnejšo obravnavo na posamični podlagi.

Za namene takšne presoje bi ECB obenem proučila, ali poslovne dejavnosti izkazujejo nizek profil likvidnostnega tveganja ob upoštevanju naslednjih dejavnikov:

- (i) časovni okvir prilivov bi moral biti usklajen s časovnim okvirom odlivov. ECB bi zlasti proučila, ali:
 - (a) soodvisne prilive in odlive, ki so izvzeti iz uporabe zgornje meje ali zanje velja 90-odstotna zgornja meja, sproži ena sama odločitev ali sklop odločitev s strani določenega števila nasprotnih strank ter niso rezultat presoje ali diskrecijske odločitve poročevalske kreditne institucije;
 - (b) so prilivi in odlivi, za katere velja izjema, povezani s pravno, regulativno ali pogodbeno obveznostjo. Takšno obveznost mora dokazati kreditna institucija vložnica. Če soodvisen priliv izhaja iz pogodbene obveznosti, se od kreditne institucije pričakuje, da pokaže, da ima takšna obveznost preostalo veljavnost nad 30 dni.
- (ii) kreditna institucija se na posamični ravni pomembno ne financira z vlogami komitentov. ECB bi zlasti proučila, ali vloge malih vlagateljev presegajo 5% skupnih obveznosti in ali delež glavnih dejavnosti institucije na posamični ravni presega 80% bilančne vsote. Kadar so institucije na posamični ravni diverzificirale poslovne dejavnosti, ki vključujejo eno ali več dejavnosti iz člena 33(3) ali (4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, 90-odstotna zgornja meja prilivov velja samo za prilive, ki ustrezajo dejavnostim iz člena 33(4). V tem kontekstu bi ECB obenem proučila, ali dejavnosti institucije po členu 33(3) in (4), analizirane skupaj, presegajo 80% bilančne vsote institucije na posamični ravni. Od institucije se pričakuje, da pokaže, da ima ustrezen sistem poročanja, s katerim redno in natančno identificira te prilive in odlive;
- (iii) odstopanja so razkrita v letnih poročilih.

Poleg tega bi ECB proučila, ali so prilivi, izvzeti iz uporabe zgornje meje, na konsolidirani ravni višji kot odlivi, ki izhajajo iz iste specializirane institucije posojilodajalke in ne morejo biti pokriti z drugimi vrstami odlivov.

¹⁸ Direktiva 2008/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o potrošniških kreditnih pogodbah in razveljavitvi Direktive Sveta 87/102/EGS (UL L 133, 22. 5. 2008, str. 66).

Poglavje 6

Prehodne določbe o kapitalskih zahtevah in poročanju

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o prehodnih določbah iz uredbe o kapitalskih zahtevah.
2. Zakonske določbe v zvezi s prehodno ureditvijo zahtev glede skrbnega in varnega poslovanja so določene v delu 10 uredbe o kapitalskih zahtevah.
3. KAPITALSKE ZAHTEVE ZA KRITE OBVEZNICE (člen 496(1) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava do 31. decembra 2017 opustiti zgornjo 10-odstotno mejo za nadrejene enote, ki so jih izdali francoski Fonds Commun de Créances ali njemu enakovredni subjekti za listinjenje, če sta izpolnjena oba pogoja iz člena 496(1).

4. PRAGOVI IZ SPORAZUMA BASEL I (člen 500 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava kreditnim institucijam, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 500(3) uredbe o kapitalskih zahtevah, dovoliti, da znesek iz točke (b) člena 500(1) (prag iz sporazuma Basel I) nadomestijo z zahtevo iz člena 500(2) (ki temelji na standardiziranem pristopu v uredbi o kapitalskih zahtevah). V vseh drugih primerih bo ECB od primera do primera ocenila uporabo člena 500(5) ob upoštevanju zahtev iz uredbe o kapitalskih zahtevah in zagotavljanju previdnega izvajanja okvira, ki ga določa uredba o kapitalskih zahtevah.

Poglavje 7

Splošne zahteve za dostop do dejavnosti kreditnih institucij

1. IZVZETJE ZA KREDITNE INSTITUCIJE, KI SO STALNO POVEZANE S CENTRALNIM ORGANOM (člen 21(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Kreditnim institucijam, ki so stalno povezane s centralnim organom, kakor so opisane v členu 10 uredbe o kapitalskih zahtevah, ni treba izpolnjevati zahtev glede dovoljenja, določenih v nacionalnem pravu, ki implementira člena 10 in 12 ter člen 13(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV, če so po oceni ECB izpolnjeni pogoji iz člena 10(1) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Poglavje 8

Časovni okvir za oceno nameravanih pridobitev kvalificiranih deležev

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o specifičnih določbah člena 22(4) in (7) direktive o kapitalskih zahtevah IV v zvezi z ocenjevanjem kvalificiranih deležev v kreditnih institucijah.
2. Če bi bile potrebne nadaljnje informacije za dokončanje ocene v kontekstu člena 22, namerava biti ECB fleksibilna in namerava odvisno od primera do primera podaljšati prekinitev obdobja ocenjevanja prošnje za pridobitev kvalificiranega deleža z 20 delovnih dni na 30 delovnih dni pod pogoji iz člena 22(4) direktive o kapitalskih zahtevah IV. Če so kriteriji iz člena 22(3) in (4) izpolnjeni, ECB meni, da je mogoče prekinitev ocenjevalnega obdobja vedno podaljšati do največ 30 delovnih dni pod pogojem, da je takšno podaljšanje možno po veljavnem nacionalnem pravu, razen če posebne okoliščine ne zahtevajo drugače.

Praviloma pa bi morale obdobje do največ treh mesecev zadostovati za to, da se zaključi nameravana pridobitev, ne da bi se izključila možnost podaljšanja v skladu s členom 22(7) direktive o kapitalskih zahtevah IV. Morebitno podaljšanje bo ocenjeno od primera do primera.

Poglavje 9

Sistem upravljanja in bonitetni nadzor

1. V tem poglavju je predstavljena politika ECB o specifičnih določbah v zvezi s sistemom upravljanja in bonitetnim nadzorom kreditnih institucij.
2. Relevantni zakonodajni in regulativni okvir je določen v naslovu VII direktive o kapitalskih zahtevah IV (in v implementaciji določb iz tega naslova v nacionalni zakonodaji) ter v veljavnih smernicah EBA.
3. ZDRUŽITEV ODBORA ZA TVEGANJA IN REVIZIJSKE KOMISIJE (člen 76(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da bi morale imeti vse pomembne nadzorovane skupine na ravni nadrejene osebe ali na najvišji ravni konsolidacije v sodelujoči državi članici ločen odbor za tveganja in ločeno revizijsko komisijo. ECB meni, da lahko institucija, ki ni pomembna, na ravni podrejene družbe v smislu člena 76(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV kombinira odbor za tveganja in revizijsko komisijo. Pri tem je treba opozoriti, da se imenovanje institucije kot nepomembne v skladu s členom 76(3) razlikuje od klasifikacije kreditne institucije kot pomembnega nadzorovanega

subjekta po členu 6 uredbe o EMN. ECB bo kategorizacijo ocenila od primera do primera.

Za namene takšne presoje in izključno za namene uporabe člena 76(3) bi ECB v smislu tega člena kreditno institucijo obravnavala kot pomembno, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih kriterijev:

- (i) sredstva kreditne institucije, izračunana bodisi na posamični bodisi na konsolidirani podlagi, znašajo 5 milijard EUR ali več;
- (ii) kreditna institucija je bila opredeljena kot »druga sistemsko pomembna institucija«;
- (iii) organ za reševanje je ugotovil kritične funkcije ali kritične skupne storitve ter namesto nadzorovane likvidacije v kreditni instituciji predvideva uporabo instrumentov za reševanje;
- (iv) kreditna institucija je izdala prenosljive delnice, ki kotirajo na organiziranem trgu;
- (v) notranja organizacija ter narava, obseg in kompleksnost dejavnosti kreditne institucije bi opravičevali njeno klasifikacijo kot pomembno institucijo v smislu člena 76(3).

4. DODATNA FUNKCIJA NEIZVRŠNEGA DIREKTORJA (člen 91(6) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB namerava članom upravljalnega organa kreditne institucije od primera do primera odobriti, da izvajajo dodatno funkcijo neizvršnega direktorja v skladu s členom 91(6) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

Za namene takšne presoje bi ECB proučila, ali so izpolnjeni naslednji kriteriji, ki natančneje določajo pogoje zakonodajnega okvira:

- (i) ali ima oseba zaposlitev za polni delovni čas ali izvršno funkcijo;
- (ii) ali ima oseba kakšne dodatne pristojnosti, kot je na primer članstvo v odborih (oseba je npr. predsednica odbora za revizijo, tveganja, nagrajevanje ali imenovanje v nadzorovanem subjektu);
- (iii) ali je narava, vrsta in velikost družbe takšna, da bi to zahtevalo več časa (npr. družba je regulirana ali kotira na borzi);
- (iv) ali oseba že uživa privilegirano štetje funkcij direktorja;
- (v) ali je funkcija stalna ali začasna;
- (vi) ali ima oseba takšne izkušnje z upravljalnim organom ali družbo, da bi lahko obveznosti izvajala bolj poznavalsko in s tem bolj učinkovito.

5. UPORABA NADZORNIŠKIH UKREPOV PRI INSTITUCIJAH S PODOBNIM PROFILOM TVEGANOSTI (člen 103 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB meni, da se lahko pri kreditnih institucijah s podobnim profilom tveganosti uporabijo podobni ali celo enaki ukrepi iz drugega stebra v skladu s členom 103(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV in s členom 16(2) uredbe o EMN, pri čemer se kot osnova vzamejo rezultati ocene SREP za te institucije.

6. NADZOR FINANČNIH HOLDINGOV ALI MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV Z DELOM SKUPINE V NESODELUJOČI DRŽAVI ČLANICI (člen 111(5) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Kadar je nadrejena oseba finančni holding ali mešani finančni holding, bi se bilo po mnenju ECB primerno dogovoriti, da je pristojni organ iz nesodelujoče države članice imenovan za konsolidacijskega nadzornika oziroma, da ECB od drugega organa prevzame vlogo konsolidiranega nadzornika, kot je določeno v členu 111(5) direktive o kapitalskih zahtevah IV ter odvisno od primera do primera. To bi veljalo zlasti v primeru, ko je samo ena majhna institucija locirana v isti nesodelujoči državi članici, v kateri ima holding svoj sedež, vendar je pomemben delež skupine, vključno s pomembnimi kreditnimi institucijami, lociran v eni ali več sodelujočih državah članicah.

7. DVOSTRANSKI DOGOVOR O NADZORU KREDITNIH INSTITUCIJ V NESODELUJOČIH DRŽAVAH ČLANICAH (člen 115(2) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Kadar je ECB pristojni organ, ki je izdal dovoljenje nadrejeni osebi, ki je kreditna institucija, bi ECB z dvostranskim dogovorom s pristojnim organom iz nesodelujoče države članice skušala prevzeti pristojnosti za nadzor podrejene kreditne institucije z dovoljenjem v tej državi članici v skladu s členom 115(2) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

8. OBVEZNOST SODELOVANJA (člena 117 in 118 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

V okviru obveznosti sodelovanja iz členov 117 in 118 direktive o kapitalskih zahtevah IV je ECB zelo zainteresirana za to, da bi preverjala informacije o subjektih v drugih državah članicah ter sodelovala v takšnem preverjanju, posebno v primerih, ko skuša pristojni nacionalni organ preveriti informacije, na primer z inšpekcijskim pregledom na kraju samem.

9. NADZOR MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV (člen 120(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

V zvezi z nadzorom mešanih finančnih holdingov bi bilo po mnenju ECB kot konsolidacijskega nadzornika primerno, da se ti izključijo iz uporabe direktive o kapitalskih zahtevah IV pod pogojem, da so podvrženi enakemu nadzoru po direktivi o finančnih konglomeratih, zlasti kar zadeva tveganju prilagojen nadzor. Nasprotno

bi bilo po mnenju ECB primerno, da se tisti deli direktive o kapitalskih zahtevah IV, ki se nanašajo na bančni sektor, uporabljajo tudi za mešane finančne holdinge pod pogojem, da je to najpomembnejši finančni sektor, v katerem te družbe poslujejo. O izbiri med tema dvema pristopoma se bo odločalo od primera do primera ob upoštevanju zadevnih delegiranih aktov.

10. USTANOVITEV FINANČNIH HOLDINGOV ALI MEŠANIH FINANČNIH HOLDINGOV (člen 127(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV)

Za namene uporabe bonitetnih zahtev na konsolidirani podlagi bi bilo po mnenju ECB treba zahtevati, odvisno od primera do primera, da se finančni holding ali mešani finančni holding ustanovi v sodelujoči državi članici v skladu z uredbo o EMN po pogojih iz člena 127(3) direktive o kapitalskih zahtevah IV ter ob upoštevanju relevantnih delegiranih aktov (izvedbenega sklepa Komisije z dne 12. decembra 2014 z vsemi naknadnimi spremembami).

11. NAČRTI ZA OHRANITEV KAPITALA (člen 142 direktive o kapitalskih zahtevah IV)

ECB namerava ohraniti določeno fleksibilnost glede načrta za ohranitev kapitala, ki ga je treba predložiti po členu 142 direktive o kapitalskih zahtevah IV. ECB meni, da se lahko dodatne zahteve po informacijah izkažejo kot koristne ob upoštevanju razmer v posamezni banki in vsebine kapitalskega načrta, ki ga pripravi ista kreditna institucija. ECB bo od primera do primera določila časovni okvir za oblikovanje kapitalskih blažilnikov, takšen okvir pa načeloma ne bi smel presežati obdobja dveh let. Ustrezni ukrepi, ki jih ECB sprejme v skladu z možnostmi iz člena 142(4) direktive o kapitalskih zahtevah IV in na podlagi člena 16(2) uredbe o EMN, niso izključeni v primerih, ko je po mnenju ECB načrt nezadosten, da bi ohranili ali povišali zadosten kapital, kar bi instituciji omogočilo, da v ustreznem obdobju izpolni vse zahteve po skupnem blažilniku. V vsakem primeru pa je treba potem, ko je bilo ugotovljeno, da zahteva ne bo izpolnjena, načrt za ohranitev kapitala predložiti Evropski centralni banki v okviru rokov, določenih v členu 142(1) direktive o kapitalskih zahtevah IV.

Razdelek III

Splošna politika ECB glede izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic iz uredbe o kapitalskih zahtevah in direktive o kapitalskih zahtevah IV, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja

V tem razdelku je predstavljen splošen odnos ECB do izvajanja nekaterih opcij in diskrecijskih pravic, kadar je potrebno nadaljnje ukrepanje ali presoja. Specifične napotke, ki bi lahko vključevali tudi kriterije, bomo sporočali na podlagi prihodnjih regulativnih dogajanj ali nadaljnje presoje ter, kadar je to ustrezno, tudi v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi. Namen tega razdelka je predstaviti splošen odnos ECB do opcij in diskrecij pred oblikovanjem specifičnih politik in kriterijev.

Poglavje 1

Konsolidirani nadzor in opustitev uporabe bonitetnih zahtev

1. OPUSTITEV LIKVIDNOSTNIH ZAHTEV PREK UKREPOV IZ ČLENA 86 DIREKTIVE O KAPITALSKIH ZAHTEVAH IV (člen 8(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in člen 2(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava izkoristiti opcijo iz člena 8(5) uredbe o kapitalskih zahtevah in določiti politiko o izvajanju te opcije in opcije iz člena 2(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61, vključno z morebitnim oblikovanjem kriterijev, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

2. NADZOR NA SUBKONSOLIDIRANI PODLAGI (člen 11(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Po mnenju ECB je smiselno zahtevati, da institucije izpolnjujejo kapitalske in likvidnostne zahteve iz uredbe o kapitalskih zahtevah na subkonsolidirani ravni v skladu s členom 11(5) uredbe o kapitalskih zahtevah v primerih, ko:

- (i) je to za namene nadzora upravičeno zaradi specifične narave tveganj ali kapitalske strukture kreditne institucije;

- (ii) so države članice sprejele nacionalne zakone, ki zahtevajo strukturno ločitev dejavnosti znotraj bančne skupine.

Potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu, namerava ECB še naprej razvijati politiko na tem področju.

3. IZKLJUČITEV SORAZMERNNE KONSOLIDACIJE (člen 18(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da bi bilo treba za namene skrbnega in varnega poslovanja uporabiti polno konsolidacijo celo v primerih, ko je obveznost nadrejene osebe omejena na njen delež v kapitalu podrejene družbe ter morajo in smejo drugi delničarji izpolniti svoje obveznosti, kot je določeno v členu 8(2) uredbe o kapitalskih zahtevah. ECB namerava ponovno proučiti svojo politiko na podlagi kriterijev, določenih v delegiranem aktu Komisije, ki bo izdan v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah.

4. METODE KONSOLIDACIJE V PRIMERU UDELEŽB ALI KAPITALSKIH POVEZAV, KI NISO NAVEDENE V ČLENU 18(1) IN (4) UREDBE O KAPITALSKIH ZAHTEVAH (člen 18(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB meni, da je v primeru manjšinskega lastništva bolj zaželena uporaba kapitalske metode, kadar je glede na razpoložljive informacije v družbi to izvedljivo.

ECB bo upoštevala tudi delegirano uredbo Komisije, ki bo izdana v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah, da bi nadalje oblikovala kriterije za izvajanje te opcije.

5. KONSOLIDACIJA V PRIMERU POMEMBNEGA VPLIVA IN SKUPNEGA UPRAVLJANJA (člen 18(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Kadar je med kreditnimi institucijami vzpostavljena povezava prek pomembnega vpliva, vendar brez udeležbe v kapitalu ali drugih kapitalskih povezav, kot je opisano v členu 18(6)(a) uredbe o kapitalskih zahtevah, je po mnenju ECB to podobno primerom manjšinskega lastništva, zato se bo uporabljala politika, opisana zgoraj v 4. odstavku v tem razdelku. Po mnenju ECB je obstoj enotnega upravljanja, kot je opredeljeno v členu 18(6)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah, ravno tako podobno primeru podrejenih družb. Zaradi tega bi bilo treba uporabiti polno konsolidacijo, kot to v primeru podrejenih družb zahteva člen 18(1) uredbe o kapitalskih zahtevah in določa zgoraj opisana politika v zvezi s členom 18(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

ECB namerava ponovno proučiti svojo politiko na podlagi kriterijev, določenih v delegirani uredbi Komisije, ki bo izdana v skladu s členom 18(7) uredbe o kapitalskih zahtevah.

6. VREDNOTENJE SREDSTEV IN ZABILANČNIH POSTAVK – UPORABA MEDNARODNIH RAČUNOVODSKIH STANDARDOV ZA BONITETNE NAMENE (člen 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava določiti politiko o izvajanju opcije iz člena 24(2) uredbe o kapitalskih zahtevah na podlagi rezultatov presoje vplivov, ki bo izvedena v sodelovanju s pristojnimi nacionalnimi organi.

Poglavje 2 Kapital

1. PRIMERNOST KAPITALSKIH INSTRUMENTOV, KI JIH JAVNI ORGANI VPIŠEJO V IZREDNIH RAZMERAH (člen 31 uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava proučiti, ali bo dovolila vključitev kapitalskih instrumentov, ki so jih javni organi vpisali v izrednih razmerah v skladu s členom 31(1) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

2. ODKUP INSTRUMENTOV DODATNEGA TEMELJNEGA KAPITALA IN DODATNEGA KAPITALA PREJ KOT PET LET PO DATUMU (člen 78(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava od primera do primera dovoliti odkup instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in dodatnega kapitala prej kot pet let po datumu izdaje pod pogoji iz člena 78(4) uredbe o kapitalskih zahtevah ter morebiti oblikovati dodatne kriterije, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

Poglavje 3 Kapitalske zahteve

1. IZPOSTAVLJENOSTI DO SUBJEKTOV JAVNEGA SEKTORJA (člen 116(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava v izjemnih okoliščinah dovoliti, da se izpostavljenosti do subjektov javnega sektorja obravnavajo kot izpostavljenosti do enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države, na območju katere so ustanovljene, če presodi, da z vidika tveganja ni nobene razlike med temi izpostavljenostmi, ker obstaja ustrezno jamstvo s strani enot centralne, regionalne ali lokalne ravni države. V ta namen namerava ECB na podlagi ocenjenih primerov sporočiti seznam primernih subjektov javnega sektorja.

2. UTEŽI TVEGANOSTI IN IZGUBA OB NEPLAČILU PRI IZPOSTAVLJENOSTIH, ZAVAROVANIH S HIPOTEKO NA STANOVANJSKO ALI POSLOVNO NEPREMIČNINO (člena 124(2) in 164(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

V sodelujočih državah članicah so različni nepremičninski trgi z različnimi značilnostmi in različnimi ravnmi tveganja. Zaradi tega je treba sprejeti skupno metodologijo, ki bo Evropski centralni banki omogočila, da določi primerno visoke uteži tveganosti ali strožje kriterije primernosti od tistih, določenih v členih 125(2) in 126(2) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z izpostavljenostmi, ki so v celoti in popolnoma zavarovane s hipoteko na stanovanjsko ali poslovno nepremičnino, ki je na ozemlju ene ali več držav članic.

Takšna metodologija bi morala omogočiti tudi določitev višjih minimalnih vrednosti povprečne izgube ob neplačilu, tehtane z izpostavljenostjo, od tistih, določenih v členu 164(4) uredbe o kapitalskih zahtevah v zvezi z izpostavljenostmi, ki so zavarovane s hipoteko na stanovanjsko ali poslovno nepremičnino in ne uživajo jamstva s strani centralne države, ki je na ozemlju ene ali več držav članic, v skladu s členom 164(5) uredbe o kapitalskih zahtevah, kakor tudi določitev regulativnih tehničnih standardov iz člena 164(6) uredbe o kapitalskih zahtevah.

Izvajanje teh opcij ne bo potekalo v celoti, dokler takšna metodologija ne bo razvita in dokler Komisija ne bo dodatno opredelila pogojev iz člena 124(2) uredbe o kapitalskih zahtevah z delegirano uredbo, na katero se sklicuje člen 124(4)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah. Poleg tega se bodo te opcije in diskrecijske pravice zaradi upoštevanja finančne stabilnosti izvajale v tesnem sodelovanju z makrobonitetnimi organi.

Ustrezno se bodo upoštevali tudi že obstoječi nacionalni ukrepi, da bi se znotraj območij zagotovil konsistenten pristop.

Za namene teh zakonskih določb se bo ocena izvajala vsako leto.

3. NEPLAČILO DOLŽNIKA (člen 178(2)(d) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene opredelitve kriterija pomembnosti pri kreditnih obveznostih v zamudi namerava ECB svojo politiko določiti na podlagi relevantne delegirane uredbe Komisije v roku 90 dni po objavi delegirane uredbe v Uradnem listu Evropske unije. Dokler takšna politika ni objavljena, namerava ECB vsem kreditnim institucijam, ki uporabljajo pristop na osnovi notranjih bonitetnih ocen, dovoliti, da pomembnost še naprej ocenjujejo v skladu z veljavnim nacionalnim okvirom.

4. PRIMERNOST DAJALCEV OSEBNEGA KREDITNEGA ZAVAROVANJA (člena 201 in 119(5) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Da bi kreditnim institucijam omogočili, da obravnavajo finančne institucije, opredeljene v členu 201(1)(f) uredbe o kapitalskih zahtevah, kot primerne dajalce osebne kreditnega zavarovanja, ECB finančne institucije, opredeljene z uredbo o kapitalskih zahtevah, ocenjuje kot primerne. Kar zadeva druge finančne institucije, bo primernost ocenjena od primera do primera na podlagi rigoroznosti veljavnih

bonitetnih zahtev. V ta namen namerava ECB oblikovati dodatne kriterije, ki bodo natančneje določali, katere bonitetne zahteve so primerljivo rigorozne v primerjavi s tistimi, ki veljajo za institucije.

5. OPERATIVNO TVEGANJE: ENOSTAVNI PRISTOP (člen 315(3) uredbe o kapitalskih zahtevah) IN STANDARDIZIRANI PRISTOP (člen 317 uredbe o kapitalskih zahtevah) V ZVEZI S KAPITALSKIMI ZAHTEVAMI

V primeru združitve, prevzemov ali prodaje subjektov ali dejavnosti namerava ECB, odvisno od primera do primera, izkoristiti obe opciji v vsakem členu v skladu s tam določenimi pogoji ter dodatno določiti način njihovega izvajanja, vključno z morebitnim oblikovanjem kriterijev, potem ko bodo ocenjeni prihodnji specifični primeri.

6. POBOT (TRŽNO TVEGANJE) (člen 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava določiti svojo politiko in morebiti oblikovati kriterije za izvajanje opcije iz člena 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah, da bi dovolila pobot med zamenljivim vrednostnim papirjem in nasprotno pozicijo v osnovnem instrumentu na podlagi smernic EBA, ki bodo izdane v skladu s členom 327(2) uredbe o kapitalskih zahtevah.

7. KAPITALSKE ZAHTEVE ZA TVEGANJE PRILAGODITVE KREDITNEGA VREDNOTENJA (člen 382(4) uredbe o kapitalskih zahtevah)

Za namene člena 382(4)(b) uredbe o kapitalskih zahtevah namerava ECB oceniti možnost, da se posli znotraj skupine med strukturno ločenimi institucijami obvezno vključijo v kapitalске zahteve za prilagoditev kreditnega vrednotenja, potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu.

Poglavje 4

Velike izpostavljenosti

1. OMEJITEV VELIKIH IZPOSTAVLJENOSTI PRI IZPOSTAVLJENOSTIH ZNOTRAJ SKUPINE V PRIMERU UPORABE STRUKTURNIH UKREPOV (člen 395(6) uredbe o kapitalskih zahtevah)

ECB namerava oceniti, ali oziroma kako uporabiti omejitve velikih izpostavljenosti pod 25% v primeru strukturnih ukrepov v skladu s členom 395(6) uredbe o kapitalskih zahtevah, potem ko bo vzpostavljen evropski okvir strukturnih reform v bančništvu. Tako bo izvajanje te določbe še naprej nacionalno, dokler ECB ne določi skupnega pristopa.

Poglavje 5

Likvidnost

1. ODLIVI LIKVIDNOSTI (člen 420(2) uredbe o kapitalskih zahtevah in člen 23(2) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/61)

ECB namerava oceniti kalibracijo veljavnih stopenj odliva, potem ko bo opravljen kratkoročni pregled v okviru postopka nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja likvidnosti (L-SREP).